

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010182
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3722010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci obvinenej G. C., nar. XX.XX.XXXX v D. R., trvale bytom Z. XXX, okres Považská Bystrica, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. júna 2022, č. k. 1T/55/2022-142, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. júla 2022 v Trenčíne, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 290 ods. 5 Trestného poriadku s poukazom na § 220 ods. 1 Trestného poriadku schválil zmier medzi obvinenou G. C., nar. XX.XX.XXXX v D. R. a poškodeným G. H., nar. XX.XX.XXXX v R. H. a zastavil trestné stíhanie proti obvinenej G. C., nar. XX.XX.XXXX v D. R., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tomto skutkovom základe, že dňa 04. októbra 2021 asi o 09:05 hod. v Považskej Bystrici riadila osobné motorové vozidlo značky Citroën Berlingo, evidenčného čísla R po ceste číslo I/61, smerom na Trenčín, kde v kilometri 168.800, v úseku cesty pri rodinnom dome číslo 592/47, v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, pri odbočovaní vľavo, nedala prednosť v jazde oproti idúcemu cyklistovi G. H., jazdiacemu na bicykli značky Author pri pravom okraji cesty v smere jeho jazdy, ktorému vošla do jeho jazdnej dráhy, následkom čoho musel začať prudko brzdiť, čo malo za následok jeho pád s bicyklom na vozovku, pričom pri dopravnej nehode cyklista G. H. utrpel pomliaždenie pravého ramena a zápästia, zlomeninu 3. - 5. rebra vpravo bez dislokácie úlomkov, tržnú ranu dĺžky 10 cm v čelovotemennej krajine vpravo zasahujúcu po kosť, zlomenie vo forme fisúry čelovej kosti zasahujúcej do pravej očnice, zlomenie priečného výbežku 3. krčného stavca bez dislokácie úlomku a vykĺbenie medzi článkami 4. prsta ľavej ruky, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe živote od 04.10.2021 v trvaní najmenej šesť týždňov, spočívajúcim v hospitalizácii, v bolestivom zranení, v kľudovom režime a v obmedzení pohyblivosti.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal dňa 12.05.2022 pod sp. zn. Pv 547/21/3306-16 obžalobu na obvinenú G. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia. Dňa 18.05.2022 bola okresnému súdu doručená žiadosť obvinenej o podmienené zastavenie trestného stíhania, prípadne o schválenie zmieru. Samosudca Okresného súdu Považská Bystrica následne

postúpil vec podľa § 3 ods. 5 zákona č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediálnych úradníkoch na mediáciu, keďže dospel k záveru, že vec je vhodná na výkon mediácie.

Obvinená sa ku spáchanému skutku doznama. Slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito vyhlásila, že spáchala skutok, pre ktorý je v tejto trestnej veci stíhaná, svoj čin úprimne oľutovala a poškodenému G. H. sa osobne ospravedlnila. Obvinená vyslovila súhlas so schválením zmiernosti podľa § 220 ods. 1 Trestného poriadku. Spôsobenú škodu vo výške 3.738,90 Eur obvinená poškodenému v plnej výške uhradila. Poškodený G. H. ospravedlnenie obvinenej prijal, súhlasil so schválením zmiernosti a zastavením trestného stíhania voči obvinenej osobne na mediálnom konaní uskutočnenom dňa 09.06.2022. Zároveň uviedol, že mu spôsobená škoda vo výške 3.738,90 Eur, bola v mesiaci december 2021 uhradená, obvinená mu kúpila podľa jeho požiadavky nový mobilný telefón a žiadnu inú škodu zo strany obvinenej si neuplatnil. Obvinená mu taktiež na zlepšenie zdravotného stavu poskytla dve poukážky na absolvovanie akupunktúry na zranené ruky. Obvinená v zmysle § 220 ods. 1 písm. c) Trestného zákona zložila dňa 08.06.2022 na účet okresného súdu peňažnú sumu vo výške 500,- Eur určenú ministerstvom na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona. Vzhľadom k vyššie uvedenému za splnenia podmienok § 220 a nasl. Trestného poriadku s prihliadnutím na povahu a závažnosť spáchania trestného činu, na mieru akou bol dotknutý verejný záujem, na osobu obvinenej, jej doterajší spôsob života a jej osobné i majetkové pomery, ako aj kladného hodnotenia poškodeného, že obvinená mu počas jeho liečby a rekonvalescencie bola nápomocná, samosudca okresného súdu dospel k záveru, že v predmetnej veci sú splnené všetky zákonné podmienky na schválenie zmiernosti a zastavenie trestného stíhania i s poukazom na vyjadrenie poškodeného, ktorý vyjadril presvedčenie, že vzhľadom na osobu obvinenej je dostatočne preukázaná jej snaha viesť ďalej riadny život bez páchania akejkoľvek trestnej alebo priestupkovej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote v neprospech obvinenej sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a túto odôvodnil písomným podaním, v ktorom uviedol, že považuje napadnuté uznesenie okresného súdu za nezákonné a neopodstatnené. Poukázal na skutočnosť, že obvinená G. C. porušila ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), 19 ods. 4 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov a doplnkov, pričom vo výrokovej časti napadnutého uznesenia súd túto skutočnosť opomenul. Obvinená pri odbočovaní vľavo, nedala prednosť v jazde oproti idúcemu cyklistovi poškodenému G. H., ktorý utrpel vážne zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe živote v trvaní najmenej šesť týždňov. Okolnosti svedčiacie o závažnosti konania obvinenej, súd pred rozhodnutím dostatočne nevyhodnotil, pričom vyhodnotil iba stanovisko a postoj poškodeného, ktoré súd výrazne precenil bez odôvodnenia ďalších skutočností, ktoré majú vplyv na rozhodnutie v merite veci. Rozhodnutie je nesúladne so zámerom zákonodarcu posilniť ochranu cyklistov, pričom súd neprihliadol na individuálnu a ani generálnu prevenciu vo vzťahu k cyklistom. Mal zato, že na základe zistenej dôkaznej situácie, po dôslednom a objektívnom vyhodnotení všetkých okolností, ktoré majú vplyv na rozhodnutie, najmä na zavinenie a závažnosť spôsobeného následku, súd nemal schváliť zmiernosť medzi obvinenou a poškodeným a zastaviť trestné stíhanie proti obvinenej pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazaním na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona. Navrhol, aby krajský súd vyhovel sťažnosti podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku mu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica sa písomne vyjadrila obvinená prostredníctvom zvoleného obhajcu, kde uviedla, že rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné, dôvodné a taktiež morálne správne, preto žiadala aby krajský súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol. Poukázala na splnenie všetkých podmienok na schválenie zmiernosti ako aj následného zastavenia trestného stíhania, pričom svoje tvrdenie zdôvodnila aj ďalšími rozhodnutiami súdov SR v obdobných trestných veciach.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,

- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

Krajský súd v Trenčíne na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť prokurátora je podaná v predpísanej forme a v zákonom stanovenej lehote, teda včas. Rovnako v rámci postupu svojho konania krajský súd zistil, že sťažnosť prokurátora je nedôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd postupoval zákonným spôsobom a správne, keď dospel v posudzovanom trestnom konaní k tomu hodnotiacemu záveru, že trestné stíhanie obvinenej G. C. je podľa § 220 ods. 1 Trestného poriadku dôvodné zastaviť s prihliadnutím na samotné schválenie zmieri medzi poškodeným a obvinenou.

Účelom zmieri má byť predovšetkým dohoda a urovanie vzájomných vzťahov medzi obvineným a poškodeným pri skutkoch protiprávneho charakteru, ktorých závažnosť je menšia vo vzťahu k záujmom chráneným Trestným zákonom. Prejednávaný trestný čin je prečinom, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou päť rokov.

Podmienkou schválenia zmieri je skutočnosť, že obvinený vyhlási, že spáchal skutok, nahradí spôsobenú škodu alebo urobí opatrenia na jej náhradu alebo inak odstráni ujmu vzniknutú trestným činom a podľa povahy veci tiež prispeje peňažnou sumou na všeobecne prospešné účely a takéto vybavenie veci možno považovať za dostačujúce.

Krajský súd nemá výhrady (napokon prokurátor tiež) k splneniu podmienok podľa § 220 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku.

Treba ďalej jednoznačne konštatovať, že odôvodnenie sťažnosti prokurátora v časti potreby uloženia prísnejšieho trestu obvinenej je nenáležitá. Krajský súd tieto skutočnosti uvádza predovšetkým preto, nakoľko trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť, ktorú je nevyhnutné brať do úvahy v rámci závažnosti trestného činu), pričom podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Princíp trestného práva ako prostriedku ultima ratio sa prejavuje aj v prípadoch, ktoré majú súkromnoprávny základ, pričom v takýchto prípadoch musia orgány činné v trestnom konaní a súd vykladať znaky skutkových podstát, s vedomím, že princíp ultima ratio má vplyv aj na subjektívnu stránku trestného činu a musia tiež náležite zvažovať, či je možné využiť inštitúty iných právnych odvetví na namietané porušenie práva a či týmito inštitútmi možno reálne dosiahnuť nápravy, ak k porušeniu práva skutočne došlo. Princíp ultima ratio tak umožňuje orgánom činným v trestnom konaní a súdu odlíšiť prípady, kde je objektívne potrebné náležité a spravodlivé potrestanie páchatela za spáchaný skutok

a kde je priestor aj na využívanie odklonov v trestnom konaní (princíp ultima ratio aplikuje a využíva vo svojich rozhodnutiach Ústavný súd SR, napríklad nález I. ÚS402/2008, uznesenie IV. ÚS 55/2009 a akceptuje ho aj Najvyšší súd SR, napríklad uznesenie z 13. augusta 2013, sp. zn. 2 Tdo 35/2013).

Prejednávaný skutok, ktorý sa kladie obvinenej za vinu, je vzorovým príkladom na využívanie takýchto odklonov v trestnom konaní. Jedná sa o nedbanlivostný trestný čin na úseku cestnej premávky, kde z dôvodu nepozornosti na strane obvinenej došlo k zraneniu obvineného. Dá sa polemizovať, čo zapríčinilo takúto nepozornosť obvinenej (únava, aktuálne rozpoloženie obvinenej, vonkajšie vplyvy ako slnko, prítmie, ostatní účastníci premávky, stav vozovky, ale aj možné určité percento spoluviny na strane poškodeného/ spôsob jazdy, reakčný čas, technický stav bicykla atď.) Je však isté, že obvinená nespáchala skutok bezohľadným a zavrhnutiahodným spôsobom, ako je napríklad bezohľadná rýchla jazda, jazda pod vplyvom alkoholu, agresívna jazda atď..

Krajský súd vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru, akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvinenej a na jej osobné a majetkové pomery a účel generálnej a individuálnej prevencie, dopĺňa, že nie je na osobu obvinenej potrebné pôsobiť represívne (ukladaním trestu), nakoľko v predmetnej veci boli splnené všetky zákonné podmienky na schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania, a preto považoval takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Pretože krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.